

عنوان مقاله:

ارتباط مستقیم میان یادگیری مشارکتی و توانایی های فردی و اجتماعی و تاثیر آن بر رشد تحصیلی دانش آموزان

محل انتشار:

پنجمین همایش بین المللی روانشناسی، علوم تربیتی و مطالعات اجتماعی (سال: 1401)

تعداد صفحات اصل مقاله: 20

نویسندگان:

علی کلاتر - لیسانس آموزش ابتدایی

اسما جمالی - فوق لیسانس تربیت بدنی

سمیرا بهرامی شایگان - لیسانس زمین شناسی

خلاصه مقاله:

در طراحی آموزشی، تلاش معلم بر این است که یادگیری موثر و مناسبی برای دانش آموزان ایجاد کند. از جمله ویژگی های مرتبط با این مقصود، انتخاب روش تدریس مناسب، مدیریت کلاس درس، و بهره مندی از فنون تدریس به فراخور شرایط است. در این میان، هر اندازه دانش آموزان در جریان یاددهی یادگیری با معلم و کلاس درس همراه هستند و در موضوع یادگیری درگیر می شوند، به همان نسبت موفقیت بیشتری در یادگیری به دست می آید. نوعی از یادگیری مشارکتی با عنوان روش جورچین نیز شناخته می شود. در این روش، هر عضو از گروه نقش مهمی ایفا می کند. آنچه این راهبرد را موثر می کند، همکاری اعضا و کار آن ها با یکدیگر برای رسیدن به یک هدف مشترک است؛ هدفی که ممکن است دانش آموزان به تنهایی قادر به دستیابی به آن نباشند. یادگیری مشارکتی و هم افزایی در فرایند یادگیری اهمیت بسزایی دارد. این رویکرد شناخته شده چندین روش آموزشی را در برمی گیرد که از آن جمله می توان به همیار معلمی اشاره کرد. اجرای صحیح این روش به تغییرات مثبت و چشمگیری در یادگیری دانش آموزان منجر می شود. این کار تجربه با هم بودن و از هم آموختن را در پی دارد و به همین دلیل جذابیت و اثرگذاری بالایی دارد. در صورتی که معلم در کنار این اقدام به دیگر شیوه های یادگیری مشارکتی اهتمام ورزد، گروه در خدمت یادگیری قرار می گیرد و بهسازی فعالیت های یادگیری رخ می دهد.

کلمات کلیدی:

یادگیری مشارکتی، مهارت اجتماعی، پیشرفت تحصیلی، دانش آموزان، معلم، آموزش

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1963183>

